GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 164.

W NIEDZIELĘ DNIA 29. GRUDNIA 1805

Przedonegday przybył do tuteyszego miasta Arcy Xżę Jmć Ranier, Brat Nayiaśnieyszego Cesarza Jmci naszego.

D. 24 t. m. dzwony tuteysze ogłosiły śmierć JW. Mikołaia Urbańskiego aktualnego taynego stanu konsyliarza i C. K. Trybunału Appellacyi Krakowskiey Prezesa na d. 23 Grudnia 1805 w 50tym roku życia nastąpioną. Ten godny mąż przez swoie od natury sobie udzielone i przez własne przykładanie się w ogólności, a szczególniey w linii prawa nabyte przymioty, od niewygasłey pamięci Jozefa II. Cesarza, który umiał cenić zdatność z cnotą połączoną, w młodym jeszcze wieku na urząd konsyliarza Trybunału Szlacheckiego Lwowskiego wyniesionym został, potem przez stopnie konsyliarza Trybunału Appellacyi i nadworney sprawiedliwości rady postępuiąc godność Prezesa Trybunału Szlacheckiego Tarnowskiego, poźniey Lwowskiego z powszechną sławą sprawował, i po obięciu przez Nayiaśnieyszego dziś nam panuiącego Franciszka II. Galicyi Zachodniey, Prezesem Appellacyi Trybunału Krakowskiego i Kommissarzem nadwornym do uregulowania i wprowadzenia administracyi sprawiedliwości nominowanym został, któremu publiczność winna wprowadzony porządek i pośpiech w instancyach sądowych tuteyszey prowincyi; wdzięczność za Jego dla powszechnego dobra z uszczerbkiem własnego zdrowia i maiątku łożone prace i szacunek Jego wysokim przymiotom i zasługom winny, okazała taż publiczność przy Exportacyi zwłok Jego do kościoła Archi-Prezbiteryalnego Panny Maryi d. 26 Grudnia 1805 wieczorem nastąpioney, którey nietylko urzędnicy wszystkich sądowych i politycznych instancyi, ale też Kapituła Krakowska i liczne dystyngwowane obywatelstwo assystowali, a nazaiutrz przy odprawianych Exekwiach JW. Jędrzey Gawroński konsyliarz tayny stanu Biskup Krakowski śpiewaniem Mszy S. ten smutny akt upoważnił, a w ciągu tegoż nabożeństwa, W. JX. Wincenty Łancucki Scholastyk Pilecki stosowną do zasług zmarłego męża, pogrzebową mową pamięć onego uwiecznił.

Przymioty zmarłego męża tak w publicznym iak prywatnym życiu, pamięć Jego szanowną, a stratę dotkliwą i nieodżałowaną czynią.

W sprawowaniu publicznych swych urzędow przy nayściśleyszey sprawiedliwości i niespracowaney w dopełnianiu obowiązkow troskliwości, umiał łączyć umiarkowaną

powolność, w zachodzących zaś między familiiami sporach starał się umysły i serca iednać, a nayszczególniey stosownemi swemi przełożeniami do ugody skutecznie nakłaniac.

Ten krotki rys okaznie iak wiele przez śmierć tego męża Monarcha, żona, dzieci, familiia, publiczność i przyiaciele utracili.

Z Wiednia d. 14. Grudnia.

(Przez Prezburg.)

J. C. Mość Francuzow przyiechał d. 12 o 8 godzinie w wieczor do tuteyszey stolicy z Brynu i stanął w Cesarskim zamku Schönbrun.

Nayiaśnieyszy Cesarz Niemiecki oświadczył, iż radłby się widział z J. C. Mcią Francuzow. Cesarz Napoleon wyiechał przeto na przeciw niemu do forpocztow Francuzkich, i oba Monarchowie rozmawiali z sobą d. 4 Grudnia po południu przez dwie godziny. Cesarz Niemiecki żądał dla swoich woysk zawieszenia broni, na co Cesarz Francuzow zezwolił; J. C. Mość Niemiecki żądał także zawieszenia broni dla woysk Rossyyskich, na co J. C. Mość Fr ncuzow raczył także wspaniale zezwolić, pod warunkiem, aby Rossyyska armiia opuściła spiesznym marszem kraie Niemieckie Cesarza i obie Galicye i powrociła do swego kraiu. Oto są warunki zawieszenia broni:

J. C. Mość Francuzow i J. C. Mość Niemiecki chcąc nakoniec przystąpić do układow o pokoy, i zakończyć woynę, ktora oba ich państwa niszczy, ugodzili się tymczasowo na zawieszenie broni, które ma trwać do zawarcia pokoiu lub do przerwania negocyacyy. W ostatnim przypadku zawieszenie broni nie może bydź wypowiedziane po zerwaniu negocyacyy aż w dni 14. Wypowiedzenie nie tylko obu pełnomocnikom, ale i w głownych kwaterach będzie oznaymione.

Art. I. Przedzielaiącą liniią obie armiie stanowią w Morawii cyrkuły Iglau, Znaimski, Bryński i część Ołumonieckiego po prawym brzegu rzeczki Trereboska, przed Prosnitz aż do uyścia rzeki Marchy, daley prawy brzeg Marchy aż do uyścia tey rzeki do Dunaiu, zaymuiąc w to Prezburg. Procz tego ani Francuzkie, ani Austryackie woyska nie mogą się o 5 do 6 mil zbliżyć do Hollitsch, ani do okolic na lewym brzegu Marchy leżących. Stosownie do tey linii, oba woyska przedzielaiącey, zaymuie Francuzka armiia, całą Austryą wyżey i niżey Ensy, Tyrol, powiat Wenecki, Karentyą, Styryą, Krain, hrabstwo Gorycyi i Istryą, nakoniec w Czechach cyrkuł Taborski i wszystkie okolice leżące na wschod drogi z Tabor do Lincu.

Art. II. Rossyyska armiia ustąpi z Austryackich kraiow i Austryackiey Polski, to iest w 14 dniach z Morawii i Węgier, a w iednym miesiącu z Galicyy. O drodze, ktorą Rossyyska armiia poydzie, będzie dokładnie donoszono, iuż ażeby zawsze wiedziec gdzie się znayduie, iuż ażeby uniknąć wszelkiego nieporozumienia.

Art. III. W Węgrach nie będzie zadnego pospolitego ruszenia, czyli insurrekcyi, a w Czechach żadnego nadzwyczaynego uzbroienia. Zadna obca armiia nie może do kraiow Austryackich wkroczyć.

Z strony obu mocarstw ziadą pełnomocnicy do Nikolsburga, dla przystąpienia zaraz do negocyacyi i do przywrocenia iak tylko nayprędzey można będzie pokoiu i dobrego porozumienia między obiema Cesarskiemi dworami.

Powyższe punkta między niżey podpisanemi zawarte będą na dwie ręce przepisane. Marszałek Berthier &c. &c. &c. pełnomocnik J. C. Mci Francuzow i Króla Włoskiego. Xżę Jan Lichtenstein, &c. pełnomocnik Cesarza Jmci Austryi i Króla Węgierskiego.

W Aufterlitz d. 15 Frim. r. 14 (6 Grudnia 1805.)

Podpisano iak wyżey.

Zgodne z originałem, Jeneralny Rządca Auftryi *Clarke.*

Tuteysza szkoła głowna doznaie z ftrony Francuzow zupełney opieki, nauki idą iak dawniey swoim porządkiem, i młodzież licznie na nie uczęszcza. D. 30 Liftopada, iako w przepisanym dniu, przyftąpiła do wyboru rektora i 4 prokuratorow. Rektorem obrany został po raz piąty iednomyślnie Doktor filozofii i medycyny J. C. K. Mci nadworny Radca i Lekarz Quarin.

Ponieważ liczba przywożonych tu codziennie rannych tak dalece fię pomnaża, że niema dla nich dosyć pościeli i łożek, wezwani zatem zoftali tuteysi mieszkańcy, aby czynili dobrowolne składki z łożek, materacow, kołder, poduszek i t. d. Znane tuteysze towarzyftwo miłosierdzia pokazało fię godnem swego powołania, doftawiło bowiem na powyższe wezwanie łożek i szarpi dla rannych. Prowadzeni przez tuteysze miafto ranni Roffyanie i Auftryacy byli niemniey od widzow pieniądzmi i żywnością zasilonemi.

Przy podłożonym na ld. 8 Grudnia o wpół do 12 godziny w nocy ogniu w tuteyszym magazynie drzewa wielkiey ftaranności w gaszeniu go dołożyli Francuzcy i Bawarscy żołnierze, i wspolnie z milicyą nie daiąc mu fię rozszerzyć ugafili go, przez co miaftu wielkie dobrodzieyftwo uczynili. Francuzki ieden officer z narażeniem własnego życia podprowadził i kierował fikawką, która w rzeczy samey naywięcey dopomogła do ugaszenia ognia. Wszyscy pragnęli wiedzieć imie tego dobroczyńcy ludzkości, lecz on odpowiedział, że tu szło o rzecz, nie o imie, i tym sposobem uniknął publiczney wdzięczności. Sprawcow tey zbrodni śledzą teraz pilnie, która dla miafta, a osobliwie dla przedmieściow smutne mogła ściągnąć skutki.

W głowney kwaterze Brynie zoftały d. 8 Grudnia naftępuiące dzienne rozkazy ogłoszone:

W obozie naszym pod Aufterlitz d. 7 Grudnia 1805. My Napoleon Cesarz Francuzow i Król Włoski, poftanowiliśmy i rozkazuiemy co naftępuie: Art. 1. Wdowy poległych w bitwie pod Aufterlitz Jenerałow pobierać będą do śmierci roczney pensyi po 6000 fr. wdowy półkownikow i majorow po 2000 fr. wdowy kapitanow po 1200 fr. wdowy porucznikow i podporucznikow po 800 fr. a wdowy żołnierzow po 200 fr. Art. 2. Minifter nasz woienny ma zlecenie ninieyszy wyrok wykonać, który będzie armii w dziennym rozkazie ogłoszony i w dziennik uftaw wciągniony.

Napoleon.

My Napoleon Cesarz Francuzow &c. Art. 1. Przyymuiemy dzieci poległych w bitwie pod Aufterlitz Jenerałow, officerow i żołnierzy za swoie. Art. 2. Wszyftkie będą naszem kosztem utrzymywane i edukowane; chłopcy w naszym pałacu w Rambouillet, a dziewczęta w pałacu S. Germana. Art. 3. Procz własnych imion i nazwisk, będą także miały prawo nofić imie Napoleona. Art. 4. W. nasz Marszałek pałacu i W. Sražnik koronny maią zlecenie ninieyszy wyrok wykonać, który oznaymiony będzie armii w dziennym rozkazie i w dziennik uftaw wciągniony.

Napoleon.

Z rozkazu Cesarza.

Major Jen. Marsz. Berthier.

Z Prezburga d. 17. Grudnia.

D. 11 t. m. weszły tu Francuzkie woyska w liczbie 6 liniiowych regimentow piechoty, 1 husarow i 1 ftrzelcow z doftateczną ar-

)2(

yleryą pod rozkazami Marszałka Davoust, ma mocy zawartego zawieszenia broni, w którym miasto nasze iest w przedziałowey linii zaięte. Jenerałowie, sztabowi i niżsi officerowie stoią w domach u mieszczan, a żołnierze w koszarach i t. d. Regiment husarow udał się na drugą stronę Dunaiu dla osadzenia przedziałowey linii.

Wyszło tu onegday względem utrzymania Francuzkiego woyska następuiące rozporządzenie: 1) Żadnemu Francuzkiemu officerowi lub żołnierzowi nie ma bydź kwatera dana bez mego biletu. 2) PP. officerowie Francuzcy stoiący na kwaterach u mieszczan powinni się kontentować zwyczaynym ich stołem; żołnierze stoiący po mieście dostawać będą z magazynow mięso, chleb i wino, mięso powinien im gospodarz gotować i dodać leguminy. 3) Rzeczy znayduiące się w koszarach i urządzenia będą przez wyznaczonych do tego cywilnych kommissarzow Francuzkiemu kommendantowi korpusu podług inwentarza oddane, i przy wyyściu woyska podług tegoż inwentarza powrócone,

Jen. brygady i kommendant mieyscowy Kister.

Wczoray wyszło drugie rozporządzenie, przez które zakazane iest nayswrowiey wszystkim tuteyszym mieszkańcom aby od stoiących tu Francuzkich żołnierzy nie kupowali żywności, mundurow i innych woyskowych potrzeb,

Zdarzenia woienne.

Arcy Xżę Jmć Karol miał d, 28 Listopada główną kwaterę w Kranichfeld.

Gdy po niespodziewanych nieszczęściach armii w Niemczech, Tyrol zostawał bez obrony, i wystawiony był na napady nieprzyiaciela, wysłane tam przeto zostały niektóre woyska od Włoskiey armii, i Arcy Xżę Jmć Jan obiął naywyższą kommendę w Tyrolu, gdzie d. 25 Października przyiechał. Tyrol ciągnie zazwyczay swoią żywność z Szwabii i Bawaryi, lecz oba te kanały były dla niego przecięte, a założone w tym kraiu magazyny były przez przechody wielu bagażow i składow od Niemieckiey armii tak dalece wypotrzebowane, iż dla Tyrolskiey armii nie pozostało się iak na 3 tygodnie żywności. Jak skoro Niemiecko - Rossyyska armiia opuściła rzekę Inn i ważne woyskowe mieysce Salzburg, nie omieszkał nieprzyiaciel natychmiast zaiąć te mieysca. Marsz. Bernadotte wszedł d. 28 Października do Salzburga, a Bawarski korpus postąpił przez Traustein, Reichenhall aż do Lower. — Arcy Xiążę Jmć Jan postanowił z 4 kompaniiami strzelcow, z 21 batalionami piechoty i 2 regimentami iazdy udać się przez Hochfilzen, Saalfelden do Radstadtu, iuż dla zasłonienia drogi z Salzburga do Spital, dla utrzymania kommunikacyi z armiią Włoską, iuż dla zayścia nieprzyiacielowi z tyłu od Salzburga, do czego ieszcze przybyło od Włoskiey armii 8 batalionow. Tym czasem postąpił nieprzyiaciel przeciw wąwozowi Strub i udało mu się zdobydź go, przez co marsz do Saalfelden był zagrożony, Wszelako kazał Arcy Xżę Jmć attakować nieprzyiaciela przez F. M. L. Hrabiego St. Julien i przez F. M. L. Chastelera dla opanowania tego wąwozu, dla bezpieczeństwa zamierzonego przedsięwzięcia, co szczęśliwie dopełnione zostało, tak, iż nieprzyiaciel aż do Reichenhall z znaczną stratą odparty został. Jenerał de Roi poległ na placu, a Jenerał Minuzzi został raniony. — Woyska postąpiły iuż były d. 2 Listopada do Waiding i S. Johann, a nazaiutrz chciał Arcy Xżę Jmć poyśdź daley przez Hochfilzen, gdy w nocy nadbiegł goniec z doniesieniem, że Jenerał, który z 3 batalionami cofnął się z Salzburga za wąwoz Lug, d. 1 Listopada był

przez nieprzyiaciela attakowany i odparty. Tenże Jenerał doniosł także, iż Bernadotte postąpił z 18,000 woyska aż do Radstadt. Na takowe doniesienie nie mogł Arcy Xżę odważyć się na ten podstępny marsz, kazał przeto zwrócić się armii do Inspruka. Tym czasem przybył także Marsz. Ney przed Scharnitz, wezwał tę twierdzę i zagroził szturmem. Daley otrzymał Arcy Xżę Jmć od Arcy Xcia Jmci Karola wiadomość, że dla wielkich klęsk poniesionych przez Niemiecką armiią i dla wtargnienia nieprzyiaciela głęboko w Austryą, postanowił cofnąć się z ponad Adygi. W takim położeniu znaydował się Arcy Xżę Jmć Jan, gdy większa część woysk iego znaydowała się ieszcze w Innthalu. — Marsz. Ney kazał d. 3 Listopada strzelać do Scharnitz i po 3 razy go szturmował, lecz Podpółkownik Schwinburn nietylko się uporczywie bronił, ale nieprzyiaciel poniosł wielką stratę od kartaczowego ognia i odparty został. W nocy obszedł nieprzyiaciel wąwoz Luitasch, który nie był dostatecznie na lewey stronie strzelcami osadzony, i zaszedł mu z tyłu. Przez zdobycie tego wąwozu została także twierdza Scharnitz z tyłu zagrożona i do poddania się przymuszona. — Arcy Xżę Jmć wydał więc rozkaz rozstawionym woyskom do połączenia się z nim za Brenner lub przez Wintschgau, a Jenerał Rohan znaydował się d. 6 Listopada w Imst. Arcy Xżę Jmć cofał się d. 4 Listopada z Inspruka do Sturoch, gdzie odebrał wiadomość, że nieprzyiaciel nie postąpił z znaczną siłą do Radstadu, ale tylko opanował wąwoz Lug i cofnął się potem do Hallein. —— Jaki skutek ow fałszywy rapport sprawił, łatwo każdy zgadnąć może, i iakiby był mogł nastąpić wypadek, gdyby Arcy Xżę Jmć d. 8 ieszcze Listopada z Radstadtu był w 30 batalionow i 2 regimenta iazdy przeciw Salzburgowi postąpił. —— Arcy Xżę Jmć udał się d. 6 do stanowiska nad Brenner i wysłał F. M. L. Chastellera z iego dywizyą do Radstadtu dla zapewnienia z tem mieyscem kommunikacyi. F. M. L. Jellachich i Jenerał Rohann odebrali od niego rozkazy do złączenia się przez Nauders, Glurens, Meran, Botzen z F. M. L. Hiller, któremu Arcy Xżę Jmć nakazał zostawić przy Prarzol korpus, który miał z temi dwiema razem działać. Z tego powodu stał Arcy Xżę Jmć aż do 13 przy Brenner, a Arcy Xżę Jmć Karol cofnął się tymczasem za Tagliamento. Lecz kommendanci obu tych korpusow nie uskutecznili rozkazow Arcy Xcia Jmci i pozostali w Foralbergu i Wintschgau. — Nieprzyiaciel przypuścił d. 11 attak przeciw Brenner i postąpił aż do Gries, ale został nazad odparty. Gdy Arcy Xżę Jmć nie mogł dłużey na F. M. L. Jellachicha i Jenerała Rohanna czekać, aby mu armiia Masseny nie przecięła kommunikacyi, cofnął się przeto oddziałami przez Pusterthal, tak iż iedna od drugiey dywizyi była oddalona; przednia straż szła ku Karentyi, a tylna od Tyrolu, ażeby w przypadku wtargnienia nieprzyiaciela do Pusterthal mogł go Arcy Xżę Jmć z dwoch stron attakować. Aż do Niederndorfu, gdzie dwa gościńce z doliny Kranier idą, szła przednia straż spiesznym marszem, i gdy tam nie było iuż obawy nieprzyiaciela zatrzymały się więc dwie drugie dywizye poki tylna straż nie przeszła. — W Lienz otrzymał Arcy Xżę Jmć doniesienie, że nieprzyiaciel przez Judenburg ku Klagenfurtowi postępuie. Natychmiast wysłał Arcy Xżę Jmć F. M. L. Chastellera ku Judenburgowi dla opanowania tego mieysca, a Jenerał Siegenthal poszedł zasłonić Gailthal, Ponteba i Foelerthal, aby Arcy Xżę Jmć nie był przez Tarvis ku Villach oderzniętym. — Marszałek Ney przekładał Arcy Xciu Jmci smutne położenie, z któ-

rego nie podobnaby się wyratował i wezwał go do poddania się; lecz Arcy Xżę Jmć odpowiedział na to wezwanie iak zasługiwało, to iest żadney nie dał odpowiedzi. Nakoniec d. 17 przybyła ostatnia dywizya do Willach, a d. 20 zgromadziła się cała armiia pomimo ustawicznych przeszkod pod Klagenfurtem. Tyl na straż była przez Marsz. Ney aż do Lienz ścigana, skąd cofnął się do Brixen, ponieważ korpus Jenerała Rohanna postąpił do Botzen. — Przy Willach nadszedł znowu rapport, że Marmont wszedł d. 12 do Gracu i ku Mahrburgowi idzie, co nową sprawiało obawę. Arcy Xżę Jmć ciągnął iatoli z armiią przez Völkermark, Blegberg, Guttenstein, Windischgratz, Weitenstein do Feistritz dla połączenia się z armiią Arcy Xcia Jmć Karola, która d. 27 do Cilly przybyła, a potem uderzenia połączonemi siłami na nieprzyiaciela. Przednia straż pod F. M. L. Chastelerem postąpiła przez Mahrburg ku Vochberg przez co Marmont przymuszony był cofnąć się do Gracu. I tak nastąpiło połączenie armii Arcy Xcia Jmci Jana z armiią Arcy Xcia Jmci Karola, pomimo wielorakich przeszkod, które nieprzyiaciel ustawicznie czynił, przez zręczne obroty Arcy Xcia Jmci Jana.

Z Gracu d. 9. Grudnia.

Po ustąpieniu woysk Francuzkich wszedł tu onegday F. M. L. Margrabia Chasteller na czele kilku batalionow piechoty, kompanii strzelcow i husarow. Półkownik milicyi mieyskiey Debler wyszedł na przeciw niego dla okazania radości z przybycia iego aż za miasto i wszedł przy muzyce i okrzykach wiernych mieszkańcow do miasta.

Ustanowiona przez J. C. i C. K. Mość administracya do zarządzania Styryą w czasie bytności nieprzyiaciela, uznała za swoią powinność po odciągnieniu nieprzyiaciela donieść zaraz o tem miłym zdarzeniu dla stolicy i kraiu Styryyskiego Arcy Xciu Karolowi, zaręczaiąc o niezmienney wierności do Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla, którey przez 3 tygodnie oświadczyć nie mogli.

Arcy Xżę Jmć Karol raczył administracyi na to odpisać, co następuie:

"Miło mi iest bardzo widzieć miasto Grac opuszczone od nieprzyiaciela bez żadney przykrości, któraby nie oddzielną była przy wyparciu go stamtąd. — Zapewnienia szczerey wierności i przychylności do J. C. Mci, które z strony kraiowey administracyi odebrałem, i o których rzetelności nie wątpię, przyymuię w imieniu J. C. Mci z tem ukontentowaniem, iakie iest nieoddzielne od wzaiemnych czuciow między Naylepszym Monarchą i iego dobrze myślącym ludem w podobnych zdarzeniach.— Zostaię z resztą wszystkich członkow administracyi przychylnym.

Arcy Xżę Karol.

Z Bregentz d. 24. Listopada.

D. 13 Listopada o 4 ku wieczorowi weszła do naszego miasta, po nastąpioney kapitulacyi pierwsza dywizya Francuzkiego woyska w naylepszym porządku pod dowodztwem Jenerała Sarrasin i po domach została rozstawiona. O godzinie 6 weszła druga dywizya, a o północy iedna kompania. D. 14 z rana poszły naprzod. O 11 przed południem nadeszła trzecia dywizya z iańczarską muzyką, ale tylko przez miasto bez zatrzymania się przeciągnęła. W południe nakoniec przybył sam Marszałek Augereau przed Kindau, a szef artyleryi Dorfner z Strazburga. Z d. 14 na 15 miał się także Francuzkim woyskom poddać Feldkirch przez kapitulacyą.

Z Hagi d. 14. Grudnia.

Xżę Ludwik odiechał z Antwerpii d. 7

t. m. i główną swą kwaterę przeniosł do Breda, skąd szambelana, a brata Adm. Villeneuwe posłał do Pensyonarza. Z 15,000 woyska będącego w Antwerpii iuż większa część wyszła do Issel. W dniach 14 ma się zebrać znaczna Francuzka armiia na wschodnich granicach naszych ku Westfalii.

Jenerał Dumonceau donosi rządowi, iż na rozkaz Cesarza Francuzow zostawił ieden regiment Batawski na załodze w Linz, a z resztą woysk Batawskich złączył się z korpusem Marsz. Mortier, że należał do bitwy pod Dürnstein, i potem udał się z swoim korpusem do okolic Znaim w Morawii.

W Texlu zatrzymali Francuzi okręt Szwedzki, płynący z Malagi.

Przez Nimwegen i Arnheim przechodziło wiele woyska ku granicom.

Z Lipska d. 14. *Grudnia.*

W krótce oczekuią oświadczenia z strony pewnego mocarstwa.

Główna kwatera Xcia Brunświckiego znayduie się teraz w Gotha.

Z Wezel d. 11 *Grudnia.*

W nocy z soboty na niedzielę spuściło się Renem 14 statkow z woyskiem Francuzkim, zapewne w celu udania się do Hollandyi. Aże te woyska nie zachowały zwyczaiu opowiedzenia się kommendantowi tuteyszey twierdzy, odebrały zatem kilka oddziałow naszey załogi rozkaz udania się natychmiast nad Ren dla postrzegania, co iak nayśpieszniey wykonano. Statki przeszły około cytadelli, i popłynęły daley bez żadney przeszkody.

Dwa bataliony regimentu Hagken z Münster tu przybyły.

D. 9 regiment Elektora Hesseńskiego miał przeyść z Paterbornu do kraiu Waldeck.

Z Heidelberga d. 9. *Grudnia.*

Wczoray ogłoszone tu także zostały patenta Elektora Badeńskiego względem opanowania dóbr rycerstwa Rzeszy i posiadłości zakonow S. Jana. Osnowa tych patentow iest taka sama iak wyszłych w Stuttgardzie pod d. 19 Listopada. Urzędnicy zakonu ciągle się przeciwko temu protestuią. — Przy zaięciu w Wirtemberskim przyszło nawet do wyraźnych czynności.

Od brzegow Menu d. 10. *Grudnia.*

Zapewniaią, że Xżę Eugeniusz otrzyma koronę dziedziczną Królestwa Włoskiego.

Będące dotąd w Salzburgu woyska Bawarskie poszły do Tyrolu, Marsz. Augereau poszedł z korpusem swoim z wschodniey Frankonii na granicę wyższego Palatynatu.

W roku 1754 wszedł w zawod poetyczny P. Pfeffel, 28 lat maiący w Kolmar. W celu obchodzenia iego pamiątki w lat 50 złączyli się niektórzy z iego czcicielow w Strazburgu i kazali wybić medal z iego obliczem, który iest wybity teraz z stosownym do tego wierszem.

Z Petersburga d. 23. *Listopada.*

Część przeznaczonego do Chin poselstwa powraca teraz do Irkucka nazad, ponieważ rząd Chiński liczbę osob składaiących to poselstwo uznał za wielką.

Między powracaiącemi iest wiele uczonych, którzy byli przeznaczeni wspólnie odprawiać podroż.

Z Monachium d. 5. *Grudnia.*

Cesarzowa Jozefa przybyła tu dzisiay w wieczor, oddział iazdy wyiechał na przeciwko Niey do Dachau. Brama, którą Cesarzowa wiechała, piękny czyniła widok, wystawiona była przed nią brama tryumfalna, przepysznie przyozdobiona i oświecona. Wiele paradnych karet 6 i 8 konnych, cały dwor,

ślachta, hayduki, pozlowie konni i piesi czekali Cesarzowey przed miastem, i towarzyszyli iey aż do pałacu Elektorskiego. Cała milicya mieyska stała pod bronią, a miasto było oświecone.

P. Denon, mąż uczony, który towarzyszył Cesarzowi do Egiptu, przybył tu. Jedzie on do Wiednia.

Z Ratyzbony d. 7. Grudnia.

Na posiedzeniu seymu wczoray ugodzono się, aby po Bożem Narodzeniu roztrząsąc zażalenia zakonu Rycerskiego Niemieckiego i S. Jana Jerozolimskiego, względem gwałtownych postępowań Elektora Wirtemberskiego.

Od Dunaiu d. 6. Grudnia.

Xżę Rohan, który we Włoszech kapitulował, nazywa się Wiktor. Jego dwoch braci Karol i Ludwik także się w Cesarskiey armii znayduią.

Podług niektórych wiadomości, Marsz. Dürok z ran, które w Morawii poniosł, umarł w Wiedniu d. 1'. t. m.

Pomiędzy Rossyyskiemi Jenerałami, którzy w bitwie pod d. 2 t. m. poymani zostali, znayduie się także Xżę Repnin.

Z Strazburga d. 30 Listopada.

Gdy iadącey Cesarzowey do Monachium odmieniano konie w Kehl (naprzeciw Strazburga) damy składaiące towarzystwo dobroczynności w tym mieście, ofiarowały iey na poczcie koronę uwitą z kwiatow, zwanych Immortelles i laurow, a między niemi roże, przy czem Pani Dietrich oddała teyże Monarchini adres zamykaiący w sobie: „że lubo dla nadzwyczaynych zwycięztw Wielkiego Napoleona nie masz iuż laurow do zbierania, pozostał się atoli ieden ieszcze należący do ukochaney Jozefy, a ten pochodzi z podbicia przez nię serc wszystkich, że kwiaty Immortelles wystawuią Cesarzowey obraz uczuć, z iakiemi będą zawsze dla niey Strazburgczykowie, a roże są obrazem roskoszy i szczęśliwości przez iey obecność zrządzonych. „

Z Hanoweru d. 13. Grudnia.

Dnia dzisieyszego przed południem przybył tu piękny Królewsko Brytańsko Niemieckiey legii, drugi liniiowy batalion pod rozkazem Półkownika Barsze. Wielka liczba ludzi wyszła na przeciw tym walecznym ziomkom. Ten batalion stanął przed zamkiem Królewskim naprzeciw pałacu Xcia Kambrydgi. Muzyka iancza rska grała piosnkę *God save the king*, i dało się słyszeć po trzykroć hurrah! Woyska te będąc przeznaczonemi do blokowania wspolnie Hameln, poszły ieszcze dzisiay do Patenseu. Jutro uda się za niemi pierwszy batalion liniiowy Xcia Kambrydgi.

Dziś rano poszedł do Nienburga park artyleryi Rossyyskiey z 80 dział złożony. Powiadaią, że do Hollandyi iest przeznaczony, dokąd także woyska Rossyyskie, w Szaumburskim w bliskości Hameln i Springe będące, wkrotce udać się maią, a blokowanie Hameln legii Angielskiey zostawią. Zdaie się, że głowna kwatera Rossyyska tutay nie przyidzie. Jenerał leit. Tolstoy ciągle przebywa w Nienburgu, zaś Jen. Hrabia Ostermann w Spring, Jen. Werderowski w Münden, a tu Podpółkownik Arentszeildt.

Nadworny Sędzia P. Bremer, i Radca handlowy P. Brandes wspolnie rzeczy sobią z stanu i Gabinetu ministrem Hrabią Münster.

Onegday przeszło tędy z Magdeburga 40 ammunicyynych wozow Pruskich przez artyleryi żołnierzow prowadzonych, i poszły daley do Minden. Podobny transport, dniem wprzody przechodził także tędy.

DODATEK

DO N^ro: 104

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 29. Grudnia 1805.

Z Paryża d. 9. Grudnia.

Dziſieysze pisma tuteysze zawieraią w ſobie co naſtępuie:

Z Medyolana d. 29. Liſtopada.

Nieomylną ieſt prawdą, że Angielsko-Roſſyyska flota z 12 okrętow i wielu przewozowych ſtatkow złożona, na dniu 20 t. m. 15,000 woyska do Neapolu wysadziła. Po którym to wylądowaniu Francuzki poseł P. Alquier przybity nade drzwiami swego domu Herb Francuzki kazał natychmiaſt odciąć, żądał paszportu i udał ſię do Rzymu. Pierwey ieszcze wyszedł naſtępuiący Królewski wyrok:

"Gdy przybycie do portu tuteyszego Angielsko-Roſſyyskiey eskadry, z wielkim nieukontentowaniem J. K. Mci Sycyliyskiey dało powod do wieści, że Francuzkie poselſtwo i konsulat Herby swego Monarchy poździeymować kazali, i gdy rozniosło ſię, że handel Francuzki, rownie iako i handel Króleſtwa Włoskiego, Liguryi, Batawii, Szwaycaryi, i innych z Francuzkiem państwem zprzymierzonych narodow o swoią własność w miaſtach wyżey wzmiankowanych Króla Jmć, obawiać ſię mogą, przeto J. K. Mość nakazać raczył, ażebym imieniem Jego wszędzie doniosł, iż iakiekolwiek wypadki tych zdarzeń byłż mogą, własność tak wspomnionych Francuzow, iako i innych z Francuzkim państwem zprzymierzonych narodow, pod opieką Rządu zoſtaie, i że Król Jmć prowadzenie handlu we wszelkim względzie im pozwala tak iak gdyby poselſtwo i konsulat Francuzki w czynności zoſtawały. Dla uniknienia atoli dwoiſtego tłómaczenia J. K. Mci oſtrzega, iż to bezpieczeńſtwo rozciąga ſię tylko [illegible] ſtały ląd Króleſtwa Neapolu i Sycylii.

Dan w Pałacu d. 20 Liſtopada.

Ludwik Medici.

Woyska Neapolitańskie, iak pisma Francuzkie donoszą złączyły ſię z Anglikami i Roſſyanami, których naczelnikiem ieſt Roſſyyski Jenerał Hrabia Lascy. Maią także do Neapolitańskiey armii bardzo rekrutować. Przy tey okazyi przywodzą tuteysze pisma traktat neutralności, który Neapol niedawno z Francyą zawarł, a na mocy którego, korpus Jen. St. Cyr z Neapolitańskiego państwa uſtąpił. Wyszczególniaią także warunki, pod któremi ten traktat zoſtał zawarty.

Pod d. 20 t. m. Wicekról Włoski nakazał uformowanie odwodowego obozu między Bononią i Modeną, który ma ſię składać z narodowego woyska Króleſtwa Włoskiego, tudzież z kraiow Parmy, Placencyi, i Gwa-

ftalii, a którym ma dowodzic Minister woienny Jen. Pino, D. 12 Grudnia odprawi Wicekról ieneralną rewiiją nad tym obozem.

Pozostali offic owie liniiowego okrętu Redoutable, który w bitwie pod d. 21 Paźdz. od Anglikow był wzięty, uszynili rapport, względem obrony, i wypadłego losu tegoż okrętu: z 643 ludzi na tym okręcie zostało 300 zabitych, a 222 ranionych. Gdy okręt potem utonął, uratowano 169 głow.

Senator Jen. Collaud poiechał także do Antwerpii. Przy końcu t. m. znaydować się będzie Francuzka armiia z 60,000 ludzi na granicach wschodniey Hollandyi.

Rozmaici urzędnicy dworscy odieżdzaią stąd do Monachium.

P. Remusat W. podkomorzy Cesarski, został od Cesarza Jmc powołanym, ażeby swoy urząd przy iego o awował. Na mocy więc tego powołan ał z Strazburga do głowney kwater przody iednak poiechał do Paryża, dla z kleyn korony.

Podług pism naszych, obią dzi i noc około wewnętrzney ozdoby Tuilierieńskiego pałacu.

Mieszkancy w Chateau Cambresis, gdzie się Marsz. Mortier rodził, postanowili z powodu bitwy przy Diernheis w Morawii, w którey on z tak wielką dowodził odwagą, iego popiersie na Ratuszu postawić, i do iego oyca deputacyą posłać.

Tuteysze pisma zawieraią w sobie biograficzną wiadomość o śmierci kawalera d'Ocariz, którey w podroży do Konstantynopola podpadł. Był on także Królewsko-Hiszpańskim posłem w Hamburgu, i na stuszną zasłużył sobie chwałę.

W Nowym Orleanie zakładaią szkołę głowną dla Luizianny.

P. Beyer chce doświadczyć w swym ogrodzie nowego sposobu ściągania piorunow, do czego można na przemian podług woli iuż kuli, iuż pręta użyć, albo osobno, albo też oboyga razem. Kommunikacye z wspólnym odbieraiąnikiem (reservoir) bardzo są dobrze urządzone; odległość między tym apparatem i działaiącym może wynosić 100 stóp. Wiadomo, iż od śmierci sławnego Richmann, zabitego od piorunu, którego ściągnął w 1753, nie wielu Fizykow odważyło się robić doświadczenia z piorunem za pomocą elektryczności.

Donoszą z Moulins pod d. 25 Listopada: —"Przechodzi tędy bardzo wiele ięńcow Austryackich. Przyiście przed czterma dniami 5000 tych nieszczęśliwych zrządziło kilka scen tkliwych, które warto przytoczyć. Gdy ieden oddział tych ięńcow wchodził do koszar, wracali właśnie w teysamey chwili uczniowie Liceowi z przechadzki przy odgłosie bębna, i w iak naylepszym porządku; spostrzegłszy te Austryacy, uszykowali się i wychwalali ich iuż łacińskim, iuż francuzkim ięzykiem, z pięknego porządku i dokładności krokow w ciągnieniu, i szli za niemi dziwiąc się aż do kraty Liceowey. Tam zastanowiwszy się owi uczniowie i maiąc iuż wychodzić z szeregow, tak byli tknięci litością nad wpół nagiemi ięńcami, iż rozdali im, co tylko mieli przy sobie pieniędzy, a ci ich, łzy roniąc, w ręce całowali. Stało się to o 5 wieczorem; atoli znowu o wpół do 8 podobnaż scena zaszła. Ciągnął drugi oddział ięńcow, kiedy uderzono w bęben na znak, aby uczniowie poszli na wieczerzą. Zdięci ciekawością ięńcy zastanowili się przy kracie dla przypatrzenia się młodzieży idącey w porządnych szeregach do sali. Szli uczniowie nie psuiąc szeregow, ani się oglądaiąc z ciekawości, i nareście weszli do sali. Gdy zasiedli, żaden niechciał nic ieść, a spytani o

przyczynę, żądali iednomyślnie, aby im wolno było wynieść wieczerzą dla biednych ieńcow; na co gdy pozwolono, wzięli swoy chleb, wino i mięsiwo, zanieśli w porządku do kraty, przy które iedli ieńcy w oczach młodzieży, błogosławiąc ią za tę uczynność.„

Czytamy w iednym dzienniku następuiący list z Nowego Jorku; "Wieś, w którey osiadł Jenerał Moreau, zowie się Morristwn, a leży o 9 mil od Nowego Jorku, o dwie zaś od gościńca idącego do Filadelfii. Wieś ta nic prawie nie znaczyła przed dziesięciu laty i nie ma w niey żadnego innego osadnika Europeyskiego. Podczas zamieszek na wyspie Gwadelupie, sprowadził się do niey ieden tameczny osadnik, postawił tam dom i założył gospodarstwo. Wkrótce doprowadził on tę własność do znaczney wartości, a mieszkanie uczynił wygodnym i przyiemnym. W tymto domu, iak mowią, osiadł Jenerał Moreau.„

DONIESIENIA.

Gdy mieysce Syndyka w Magistracie miasteczka Piwniczna zawakowało z pensyą roczną 300 zł. ryń., przeto dla osadzenia tegoż iest konkurs na dzień 31 Decembra r. b. rozpisany, konpetenci życzący sobie tego mieysca opatrzywszy się dekretami Eligibilitatis ex utraque linea, i zaświadczeniem moralności, maią proźby swe naydaley do wspomnionego terminu do C. K. Król. Cyrkularnego Urzędu Sandeckiego podać.

W Krakowie dnia 19go Grudnia 1805.

Ninieyszym do powszechney wiadomości podaie się, iż na dniu 14 Stycznia 1806 roku o godzinie 9tey z rana następuiące Realności do Szpitala S. Sebastiana w Krakowie niegdyś należące w Cyrkularney kancellaryi Krakowskiey przez publiczną licytacyą naywięcey ofiaruiącemu sprzedane będą.

1) Łąka którey rozległość 15562½ □ sążni, fiskalna cena 1945 ryń. 18⅝ kr. wynosi.

2) Dom pod Nrem konskrypc. 288 na Wesołey z ogrodem owocowym 831½ □ sążni maiącym, z częścią łąki 159¼ □ sążni maiącey na przystęp do tego domu służącey, za fiskalną cenę 297 ryń. 20⅝ kr.

3) Dom pod konskryp. Nr. 287 na Wesoły z owocowym ogrodem 1373¾ □ sążni obeymuiącym, z dodatkiem także łąki 159¼ □ sążni maiącey, na przystęp około tego domu służącey, za fiskalną cenę 330 ryń. 22 kr. — Życzący więc sobie tego kupna maią się na zwyż wspomnionym dniu w tuteyszey Cyrkularney kancellaryi znaydować, i 10 część fiskalney ceny iako wadium zaopatrzeć. W Krakowie d. 18 Grudnia 1805.

Stosownie do Wysokiego Gubernialnego dekretu d. 6 Grudnia r. b. Nro. 49,791, mieysce Syndyka w Magistracie Landskoronie zawakowało, z pensyą roczna 300 Zł. ryń. dla osadzenia którego iest konkurs na d. 31 Stycznia 1806 roku iest rozpisany. Kompetenci życzący sobie tego mieysca opatrzywszy się dekretami Eligibilitatis & utraque linea, maią proźby swe naydaley do wspomnionego terminu do C. K. Urzędu Cyrkularnego Myślenickiego podać. W Krakowie d. 19. Grudnia 1805.

Gdy Eliasz Moser stosownie do wypadłego dekretu Wysokiego Appelcyynego Trybunału ddo 15 7bris 1804 Nr. 3806 w sprawie iego przeciwko Samulowi Samsonowiczowi o dom Nr. 59 tu w Kaźmierzu sytuowany przez podanie swoie d. 24 9bris 1804 Nr. 689 do przysięgi spor kończący zaiusymuował się, i do wykonania takowy termin przez rezolucyą d. 17 Xbris 1804 na dzień 15 Januarii 1805 z strony tuteyszego C. K. magistratu, Eliaszowi Moser wyznaczony został. Że iednakże powyższa rezolucya dla nieprzytomności Eliasza Moser (który za granicą zamieszkały) doręczona mu bydź nie mogła, i ustanowiony od niego obrońca Jan Hagi, pomimo kilkokrotnego pisemnego uwiadomienia, iak w podaniu swoim dnia Januarii 1805 Nro 12 Magistratowi oświadczył, od rzeczonego Eliasza Moses, żadney nie ma

wiadomości; tedy Magistrat C. K. Kaźmierza dolnego uwiadomia ninieyszym Eliasza Moses Za granicą mieszkającego aby się do wykonania przysięgi spor kończący o dom Nro. 05 w Kaźmierzu dolnym sytuowany, w przeciągu miesięcy trzech, to iest 25 Febr. 1806 w Magistracie tuteyszym stawił, gdyż po upłynionym tym terminie więcey słuchanym nie będzie, a dom w kwestyi będący za wypłaceniem kwoty Zł. pol. 560 Szmulowi Samsonowiczowi w dziedzictwo oddany zostanie W Kaźmierzu d. 25 9bris. 1805.

Kasary Proconsul,
Kraiński Assesor,

Ex Cosilio C. R. Magistr. Casimira Inferioris.
R. Beleżykowski Proshoc.

Magistrat C. K. i wolnego miasta Sandomierza P. Nikodemowi Łukawskiemu niniejszym Edyktem czyni wiadomo, że P. Antoni Sieciński zastępca do prawa massy krydainey Enocha Berkowicza o zapłacenie 129 zł. pol. 15 gr. c. s. c. żałobę do tego Sądu przeciw niemu podał, i o pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga doprasza się —— Gdy zaś Magistrat tuteyszy dla iego za granicą przebywania onemu w osobie P. Jana Kulczyckiego z iego kosztem i expensą zastępcą ustanowiły, i z tem rozpoczęty spor podług praw dla Gallicyi Zachodniey przepisanych pertraktowanym i ukończonym będzie, zaczym tenże niniejszym Edyktem upomina się, aby d. 11 Lutego 1806 o godzinie 9 ranney w kancellaryi Magistratualney do excepcyi stawił się, albo ustanowionemu kuratorowi dokumenta do tey sprawy służące oddał, lub innego za patrona sobie obrał tego Sądowi tuteyszemu wymienił, i to wszystko, co do poparcia swey sprawy za skuteczne sądzi czynić niezaniedbał, inaczey wyniknąć mogące z zaniedbania sprawy niemiłe skutki sam sobie przypisać będzie winien.

J. Kaszelka.
Pogorzelski.
Rogowski.

Z Rady M[illegible] K. wolnego Miasta Sandomierza d. 9 Listopada 1805.
Więckowski.

Z Rozkazu wysokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego dd. 2 Grudnia r. b. 1805 pod Nrem 14,531 wypadłego pozostałe po ś. p. Wiel. JXdzu Minockim Rektorze i Kanoniku Kated. Krakowskim konie, krowy, młówni, owce trzoda i sprzęty gospodarskie przez publiczną licytacyą d. 8 Stycznia 1806 roku w dobrach Gostowice 4 mile od Krakowa za gotowe pieniądze sprzedane będą. Oprocz tego pozostałe po tymże Wiel. JX. Minockim pszczoły w wsi Przegorzały o milę 1 od Krakowa d. 16 Stycznia 1806 przez licytacyą sprzedane zostaną. Życzący sobie co nabydź raczą na wzwyż wyrażonych licytacyach znaydować się.

Kaczyński Komornik Sądowy Krakowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Prowincyonalne Lubelskie w Królestwie Galicyi Zachodniey Ur. Woyciechowi Suliminskiemu niniejszym obwieszczeniem wiadomo czynią, że Anna Gautieur w sprawie o przywrocenie dóbr Glinki z folwarkiem Glinki i wsiami Noyki, Gorki i Ledno na d. 1 Października 1805 żałobę przeciw niemu podała i o pomoc sądową dopraszała się. —— Że zaś Sąd ten dla niewiadomości iego pomieszkania onemuż tuteyszo sądowego adwokata za kuratora z iego kosztem i niebezpieczeństwem ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey ustaw prowadzonym i ukończonym zostanie, zaczem tenże niniejszym obwieszczeniem upomina się, ażeby się w przeciągu dni 90 do excepcyi stawił, i ustanowionemu patronowi dokumenta do sprawy służące oddał, lub też innego patrona sobie obrawszy, tego sądowi wymienił, zgoła niczego co tylko do poparcia sprawy swey skutecznym bydź sądzi i prawem iest dozwolono uczynić nie zaniedbał, gdyż inaczey wyniknąć mogące z zaniedbania nie miłe skutki samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie d. 16. Października 1805.

B. Gołaszewski.
Domasławski.
D. Władich.

Z Rady Ces. Krol. Sądow Szlach. Lubel. Gall. Zachodniey.
Klimaszewski.